

Folklor Tatbikatı'ndan Konservatuvar Topluluğu'na Bir Halk Müziği İcra Geleneği

Mehtap DEMİR¹

DOI: 10.26650/CONS435634

Öz

Bu makale, 1953 yılında İstanbul Belediye Konservatuvarı bünyesinde oluşturulan Folklor İnceleme ve Derleme Kurulu'na bağlı olarak işlev gören, Folklor Tatbikat Topluluğu ve akabinde İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı olarak halk müziği icra kültürünü devam ettiren Türk Halk Müziği Topluluğu'ndan bahsetmektedir. Makalenin amacı, sözlü tarih verileri ekseninde bugüne dair durumu, tarihe not düşmektir. Etnografik çalışma, kurum içerisinde dağınık şekilde bulunan konser programları, afişler ve fotoğrafların toplanması ve sözlü tarih verilerine dayandırılmaktadır. Bu maksatla 1952 yılı sonrası halk müziği çalışmalarından kalanları, bugünden tarihe yazmak amaçlanmıştır. Bu çerçevede, hem İstanbul Belediye Konservatuvarı'nın "Türk Musikisi Nazariyatı" eğitim programında öğrenci olan hem de Halk Müziği Topluluğu'nda görev yapmış Sayın Handan (Saraç) Tunca ile derinlemesine mülakat yapılmıştır. Bu özgün yaklaşım, altmışbeş yıllık zamanın ruhunu anlamak, dönemin repertuvar biçimini ve konserlerini sistematik olarak belgelemek açısından önem arz etmektedir. Çalışma, ulaşılabilen afiş ve konser programlarıyla sınırlıdır. Dönemin ayrıntılı betimlemesi, kökleri Darüelhan'a uzanan halk müziği çalışmalarının ikinci yarısı hakkında etnomüzikolojik bir envanter bırakmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Folklor Tatbikat Topluluğu, Türk Halk Müziği Topluluğu, Konservatuvar

ABSTRACT

Turkish Folk Music Performance Tradition From Folklore Application to Conservatory Ensemble

This article discusses the Folklore Application Ensemble, which is affiliated with the Folklore Review and Compilation Board established in 1953 under the Istanbul Municipal Conservatory and since then, the Turkish Folk Music Society, which continues folk music performances as Istanbul University State Conservatory. This article aims to define the status of folk music performance in Turkey through oral history. The ethnographic work is based on oral history data and the collection of concert programs, posters, and photographs possessed by the institution. For this purpose, works in folk music after 1952 can be recognized in history. An in-depth

¹Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı, İstanbul, Türkiye

Sorumlu yazar/Corresponding author:

Mehtap Demir,
İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı,
İstanbul, Türkiye
E-posta/E-mail: mehtapdem@gmail.com

Geliş tarihi/Received: 13.02.2018

Kabul tarihi/Accepted: 04.06.2018

Atıf/Citation: Demir, M. (2018). Folklor tatbikatı'ndan konservatuvar topluluğu'na bir halk müziği icra geleneği. *Konservatoryum - Conservatorium*, 5(1), 159-206.
<https://doi.org/10.26650/CONS435634>

interview was conducted with Handan (Saraç) Tunca, who had studied at the Istanbul Municipal Conservatory's Turkish Music Theory training program and also worked at the Folk Music Society. The interview is important in understanding the spirit of the 65-year period since 1952 and systematically documenting the repertoire format and concerts during this period. The scope of this work is limited to the posters and concert programs that are accessible to the researcher. A detailed description of the period allows an ethnomusicological inventory of the second half of the folk music studies, whose origins extend to Darüelhan (House of Music).

Keywords: Folklore Application Ensemble, Turkish Folk Music Ensemble, Conservation

EXTENDED ABSTRACT

This article discusses the Folklore Practice Ensemble under the Folklore Review and Compilation Board established within the Istanbul Municipal Conservatory in 1953, and thereafter, the Turkish Folk Music Ensemble that promotes Turkish folk music performance culture under the State Conservatory of Istanbul University. This article aims to define the current state of affairs on the basis of oral history. This article also presents the results of an ethnographic study based on oral historical data and a compilation of concert programs, posters, and photographs possessed by the institution. The objective of the study is to document the remnants of post-1952 folk music.

Turkish Folk Music Education Within The Istanbul Municipal Conservatory

Operational as of January 1917 following the completion of its organization in 1916, Darü'l-Elhan (House of Music) had prioritized education in traditional Turkish music in an institution where male and female students were taught separately. The common four-year curriculum of the institution constituting Eastern and Western music did not include any classes specific to folk music or folklore (Kolukırık, 2016; Özcan, 1995). In 1923, Darüelhan's restructuring process began with the allocation of administrative funds from the Istanbul Provincial General Assembly, but the Assembly did not spare the institution any funds and instead transformed it into a municipal institution by stating in 1926 that "this institution belongs to the city" ("Hars ve terbiye işleri", 1933, pp. 67–70). Thus, Darüelhan was reorganized under the title of conservatory within the municipality in 1926 following the bill submitted to the Fine Arts Committee by Musa Süreyya and Cemal Reşit Rey in September 1924 (Rey, 1976, p. 4). The dominant educational orientation of the institution's conservatory was based on "European art music" (i.e., Western music). The institution was named as the Istanbul Conservatory between 1923 and 1926, the Istanbul Municipal Conservatory as of 1944, and the State Conservatory of Istanbul University as of 1986. The four-year conservatory curriculum, which includes

a one-year preparatory class, focuses on music history, composition, piano, strings, and vocal education (Tongur, 1969, p. 12). The certificate issued by the Istanbul Municipality for the conservatory education possessed the characteristics of a diploma in the context of the period in which it was issued.

The Turkish music education and teaching at the conservatory was discontinued upon the order of the Ministry of Education on December 9, 1926, and only the Turkish Music Performance Committee comprising of teachers and the Society for the Fixing and Classification of Turkish Music comprised of Muallim İsmail Hakkı and Zekâizade Hafız Ahmed (Irsoy) Efendi under the direction of Rauf Yekta actively maintained their functions (Say, 2005, p. 146-147). A city band was established and woodwind instrument (boarding) and ballet departments were formed within the conservatory as of 1930–1931.

Having taken the name Istanbul Municipal Conservatory in accordance with a regulation dated February 5, 1944, the institution was administered through a joint budget under the Municipality of Istanbul. In accordance with this regulation, the conservatory management fulfilled a broad range of responsibilities, from organization of educational and training programs to creation and production of artistic activities, and hosting regular rehearsals of the Classical Turkish Music Performance Committee and the tasks of the Society for the Fixing and Classification. Apparently, the conservatory preceded by Darülelhan was employed only to demonstrate an ideology and not in the context of an Anatolian folk music program and education curriculum. Although Yusuf Ziya Demircioğlu, who became the manager of the conservatory after Musa Süreyya, served many years as a “folklorist,” he failed to implement the teaching of Anatolian folk music within the organizational structure.

The reason for the exclusion of Anatolian folk music studies from the educational program during the 1930s is the absence of a curriculum or notation related to this type of education. Demircioğlu had taken a key role in this sense. Being familiar with the Darülelhan period and the Istanbul Conservatory period institutionally, he was the most prominent supporter of highlighting the need for Anatolian folk music compilation activities and extensive studies.

Affiliated with Istanbul University as of 1986, the institution was managed by musicians Nedim Otyam, Ova Sünder, Meral Yapalı, and Müfit Bayraşa. In this context, the performance units, known as art formations, have lost power and training programs have been the focus of activities.

Dating back as far as 1943–1948 under the Istanbul Municipal Conservatory, the Department of Turkish Music Theories should be examined in detail with regard to its “folklore” classes. The Turkish Music Education program, established through the efforts of Hüseyin Sadettin Arel, who served as the director of the scientific board during those years, has been maintained as of 2017.

The first educators of the unit under the Department of Turkish Music Theories were Hüseyin Sadettin Arel, Mesut Cemil, and Laika Karabey, followed by Şefik Gürmeriç, head of performance committee Nevzad Atlığ, Şive Ölmez, Süheylâ Altmışdört, Melâhat Pars, Naime Batanay, Halil Bedii Yönetken, Muazzam Sepetçioğlu, Mustafa Nâfiz İrmak, and Dürdâne Altan. However, only one class on “folklore” was offered within the scope of the program. The written sources at hand indicate that this class called “folklore music” was taught by Mesut Cemil in 1948, Halil Bedii Yönetken as a folklore specialist in 1959–1960, After 1970s, Dürdane Altan as a teaching staff member and Seha Okuş after her career as a folk music performing artist . Verbal data show that the education at the Department of Turkish Music Theories has been pursued by İsmail Hakkı Özkan, Süheyla Altmışdört, Muazzam Sepetçioğlu, Alâeddin Aday, and Dürdane Altan for an extended period. Throughout the period of its affiliation with Istanbul University until 1986, the institution continued its traditional Turkish music education on a part-time basis under the title “Turkish Music Certification.” During this period, Seha Okuş attended “folklore” classes. A newspaper advertisement in 1956 announced that students would be enrolled in a class on “Turkish Music and Style, Folk Music and Practice”. In 2006, Turkish music education was updated to a five-year training program, including a one-year preparatory class administered by the academic Mehtap Demir with the encouragement of director Meral Yapalı. Following this update, the notations and theories of the Anatolian folk music inventory began to be taught in one class and its repertoire in a separate class for the first time. A three-year education program has been offered since 2016. In this context, the lesson titled “Folklore Theory and Practice” was divided into separate lectures as Turkish folk music, notation, and repertoire as of 2006.

The Tradition of Turkish Folk Music Practice

The department serving its last years under the name Turkish Folk Music Ensemble in the conservatory is noteworthy. The foundation of this ensemble dates back to 1952 when the Folklore Review and Compilation Board was established through the initiative

of Sadi Yaver Ataman and the support and approval of Fahrettin Kerim Gökay, the municipal mayor at the time (Şenel, 2009). A 12-member staff appointed by Eşref Antikacı, the director, in 1951 represented the active transition of the Istanbul Municipal Conservatory to folklore studies for the first time.

In this sense, Ataman imagined an interdisciplinary folkloric department to undertake the studies bequeathed by Demircioğlu of Darülelhan, not only focusing on performance but also including dance, theater, polyphonic music, and *makam* music. In 1953, the Folklore Practice Ensemble was established by Sadi Yaver Ataman under the Folklore Review and Compilation Board within the Istanbul Municipal Conservatory. The Ensemble began its activities in 1953. We have to emphasize the difficulties in entitlement faced by artists throughout the period in which the institution's management was transferred to the university. These artists employed as municipal staff had to be given titles as instructors or academics. This condition was regulated in 1984 under a policy titled "Cabinet Decree on Contracted Employment of Artist Instructors in the State Conservatories under Higher Education Institutions" (No. 84/7784). At this point, the artists could not hold chairs in undergraduate educational programs at the universities because their diplomas failed to meet the requirements. Thus, their employment as performers ended as the numbers of positions and concerts were diminishing over time.

Performance System

The structure of the concerts indicates a combination of Turkish art music and Turkish folk music in two parts; alternating concerts of Turkish art music, Turkish folk music, and the city orchestra; and concerts of Turkish folk music ensembles accompanied by theatrical performances and folk dances.

Adnan Ataman's statement published in a newspaper in December 1973 with emphasis on "Songs with Scenarios" is summarized as follows:

The results of the ethnographic findings of the studies conducted since 2006 are the following:

- 1) Four metal cabinets contain copies of the notes in cardboard files.
- 2) A large part of the notes is handwritten by Adnan Ataman and his assistants. In addition, printed notes on the TRT repertoire were available.
- 3) Sadi Yaver Ataman's thoughts continue to dominate the process of establishing a

repertoire that is different from the repertoire of the TRT Country's Voice Choir.

4) Rehearsals are executed by reading notes, repeating tunes, and continuing the entire program non-stop.

5) Close to the concert date, guest performers start participating in the rehearsals.

6) Choir activities constitute a clichéd performance culture that includes choral and solo songs by women and men, samples in chorus-like free form (unmetered folk song), a song by three or four soloists alternately, an extended part with *saz* (a string instrument) works in each concert, and forms of well-known poems, epic tales, and rhymes in folk literature.

Concerts have been conducted as “joint concerts” regularly performed since the early years, “periodical concerts” performed according to the musical type, special invitational concerts, television and radio program concerts, and special concerts for special days and anniversaries. Under the circumstances, achieving a complete follow-up and creating a chronological list throughout a concert season is not feasible. Thus, information extracted from the available brochures, in-house verbal statements, in-depth interview with Handan Tunca, and Adnan Ataman's memoir *The Voice of This Land* (for publication by Şenel, 2009) have been converted into a chart.

Conclusion

The Folklore Practice Ensemble established under the leadership of Sadi Yaver Ataman with the purpose of rehearsing as a unit of the conservatory affiliated with the Istanbul Municipality became the center of the folk music communication network around Istanbul over time. However, the Ensemble failed to make a strong start due to staff employment issues and conditions at the time. The unit was characterized as individual-centric in its operations because both the members were prominent figures and the need to prioritize inter-enterprise cooperation prevailed. The ideological stance of this unit has tended toward promoting national unity through folklore within the cultural and artistic conditions of the era. Moreover, this unit faced operational difficulties under an organization with variable dynamics such as a municipality that did not prioritize culture and art.

From the 1950s onwards, Turkish folk music started to be treated as a limited course under the term “folklore” in the education and training module administered by the municipality and the university, and then gradually became an area where theories and

notations were taught within the certification program. Since 2015, Anatolian folk music has been taught in classes on theory, notation, repertoire, and Darülelhan compilation journal repertoire as part of undergraduate studies at the Conservatory of Istanbul University.

At present, the Turkish Folk Music Ensemble is at risk of becoming obsolete due to organizational problems and cadre incompatibility. However, the Ensemble continues its periodical repertoire rehearsals at the Kadıköy building of the conservatory three days a week with the *saz* and vocal performers in preparation for any concert activity that the university may assign to them.

İstanbul Belediye Konservatuvarı Yapılanması İçerisinde Türk Halk Müziği Eğitimi

Yapılanmasını 1916 yılında tamamlayıp öğretim hayatına Ocak 1917 itibariyle Geleneksel Türk müziği eğitimini önceleyen bir yapıda başlayan Darülelhan, kadın ve erkek öğrencilerin ayrı ayrı olarak ders yaptığı bir kurum olmuştur. Kurumun Şark ve Garp müziğini içeren ortak dört yıllık müfredatında halk müziği ya da folklor özelinde bir ders olmamıştır (Kolukırık, 2016; Özcan, 1995). İstanbul Vilayeti Umumi Meclisi hususi idare bütçesinden tahsisat verilmesiyle 1923'te Darülelhan'ın yeniden yapılanma süreci başlamış, lakin aynı meclis, 1926'da "bu müessese şehre aittir" diyerek, kuruma bütçe vermeyip ve onu belediyeye bağlamıştır (Hars ve Terbiye İşleri, 1933, s. 67-70). Darülelhan, Musa Süreyya Bey ve Cemal Reşit Rey'in Sanayii Nefise Encümeni'ne Eylül 1924'te sundukları layiha ile 1926'da belediyeye bağlanarak konservatuvar adıyla yeniden yapılanmıştır (Rey, 1973, s. 4). Kurumun konservatuvar sürecindeki baskın eğitim anlayışı 'Avrupa sanat müziği' (Batı Müziği) üzerine olmuştur. Bir yıl hazırlık sınıfı bulunan dört yıllık konservatuvar müfredatında müzik tarihi, kompozisyon, piyano, yaylı çalgılar ve vokal eğitimi üzerine yoğunlaşmıştır (Tongur, 1969, s. 12). İstanbul Belediyesi tarafından konservatuvar eğitimi için verilen sertifika belgesi, dönemi itibariyle, diploma özelliğini taşımıştır. Kurum, 1923-26 yılları arasında İstanbul Konservatuvarı, 1944 yılı itibariyle İstanbul Belediye Konservatuvarı ve 1986 yılı itibariyle İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı adını almıştır.

9 Aralık 1926'da, Maarif Vekâleti'nin, İstanbul Şehremaneti'ne göndermiş olduğu emir ile konservatuvarda Türk musikisi eğitim ve öğretimi pasifleştirilmiş, sadece, öğretmenlerden kurulu Türk Musikisi İcra Heyeti ile Rauf Yekta Bey başkanlığında, Muallim İsmail Hakkı Bey, Zekâizade Hafız Ahmed (Irsoy) Efendi'den oluşan "Alaturka Musiki Tasnif ve Tespit Heyeti" etkin olarak görevlerini sürdürmüşlerdir (Say, 2005, s. 146-147). 1930-1931'den itibaren konservatuvar bünyesinde Nefesli Sazlar (yatılı) ve Bale bölümleri oluşturulmuş ve Şehir Bاندosu kurulmuştur. Bu noktadaki eğitim yapılanması, İstanbul Belediyesi Mecmuasında şu cümlelerle özetlenmiştir:

İlk başlayışta Darülelhan adı verilen müessesenin, Konservatuvara tahvil edilmesi, garp musikisine daha ziyade kuvvet vermek gayesine matuf olduğu için, bu gayeye ermek üzere, muhtelif Avrupa Konservatuvarlarının, talimatname ve ders programlarını örnek ittihaz ederek, tatbikata başlamış ve bugün memlekette ve halk bilgisi ve

kültürü itibariyle hatta Türkiye hudutları haricinde, varlığını tanıtmaya muvaffak olmuştu... 1925 yılında talebeden mürekkep 60 kişilik (orkestra) vücuda getirilmiş ilk defa Galatasaray Lisesinde gençliğin ve halkın münevver tabakası huzurunda 1 inci konserini vermiştir (Hars ve Terbiye İşleri, 1933, s. 68).

5 Şubat 1944 tarihli bir yönetmelikle, İstanbul Belediye Konservatuarı adını alan kurum, İstanbul Belediyesi'ne bağlı katma bütçe ile yönetilen bir yapı olmuştur. Bu yönetmelik gereği Konservatuvar müdürlüğü, eğitim ve öğretim yapılanmasının yanı sıra, sanat faaliyetleri üretimi, Klasik Türk Musikisi İcra Heyeti'nin düzenli çalışması ve Tasnif ve Tespit Heyeti'nin çalışmalarına kadar geniş bir sorumluluk ağıyla görev yapmıştır. Darüelhan ve devamındaki konservatuarda Anadolu halk müziğinin bir ders ve eğitim müfredatı çerçevesinde değil, sadece bir fikrin ispatı için icra gösterilerinde kullanıldığı gerçektir. Her ne kadar Musa Süreyya Bey'in ardından Konservatuvar müdürlüğü görevini devralan Yusuf Ziya Demircioğlu, bir 'folklorcu' olarak uzun süre görevini ifa etmişse de yapılanma içerisinde Anadolu halk müziği eğitimi uygulamamıştır. Bir folklorcu olarak Konservatuarda yönetici olduğu için çok fazla olumsuz tenkit gören Demircioğlu'nun hakkında ismi geçmeksizin yazılan yazı 28 Mayıs 1950 tarihli *Milliyet*'te kaleme alınmıştır (Denlisu, 1950, s. 2).

Yirmi yıldır bu güzelim san'at kuruluna temel çakan ve alafranga musikiden zerre kadar behresi olmayan bu zevat, alaturkacı dahi değildir. Rivayete göre bazıları Folklorcu imişler! Bir Konservatuarda Folklorun mühmel kalmaması için, oraya folklor tedrisatı konulup birde öğretmen tayini gerekir. Ama böyle bir yere müdür olmak için folklor bilmek kafi gelmez...

Eğitim programında Anadolu halk müziği çalışmalarına yer verilememesinin 1930'lu yıllar için gerekçesi, bu tip bir eğitimi verecek müfredat, notasyon gibi bir yapının olmayışıdır. Demircioğlu, bu anlamda kilit bir noktada bulunmuştur. Kurumsal olarak hem Darüelhan dönemini hem de İstanbul Konservatuarı dönemini bilen bir kişi olarak Anadolu halk müziği derleme faaliyetlerinin gerekliliği ve uzun süreli olarak çalışılmasının en önemli destekleyicisidir. Bunun öncül hareketlerini, İstanbul Konservatuarı'nın yıllık konseri haberinden çıkarabilmekteyiz:

Konserin bu sene arz ettiği evsafi yeni tabiriyle, tarihimizin kaydetmediği bir yeni inkılap ile tarif etmiştik. Bu farkı ve yeniliği programın 1'inci kısmında ilk 'Koro'yı teşkil eden dört 'türkü'de buluyoruz. Esasen Anadolu'nun basit birer türküsü, olan bu iptidai hava ve

nağmeleri, ilk defa Cemal Reşit Bey tarafından garp bediiyatının ihsas ve ilham ettiği ahen- gi, musiki san'atının bugün ilmü irfan ve hassasiyeti medeniyeye tevdi ettiği ince yahut yüksek duygularına maletmiştir” (Ali Suad, 1929, s. 309).

Sözü edilen bu Anadolu türküleri, Ekin Ektim Çöllere, Sarı Yıldız, Çayır İnce ve Sarı Zeybek'tir. Cemal Reşit Bey tarafından armonize edilen 'iptidai hava ve nağmelerinin' böylesi bir temsilde yer alması, hem muasır medeniyet ideolojisine referans vermekte hem de 'yenilik' fikrinin temel kaynağının Anadolu mirası üzerinden şekillendiğini gös- termektedir. Yine Demircioğlu'nun bu konudaki hassasiyeti, öğretim yapısı içerisinde Anadolu halk müziği ile ilgili bir yaptırımını getirmemişse de konser programları, derleme ve tasnif çalışmalarında büyük önem arz etmektedir:

Demircioğlu, bir gün Darülelhan fasıl heyeti şefi İsmail Hakkı Bey'e bildiği birkaç türküyü okur ve notaya alınmasını ister. Bir yenilik olması için de konserlerden birinde fasıl heyeti- ne çaldırmasını söyler. İsmail Hakkı Bey, türküleri notaya alır ve fasıl heyetinde bunları prova etmeye başlar. Bu türküler ilk konserde çalınır ve dinleyiciler tarafından büyük ilgi görür. Hatta ilk konserde dinleyicilerin yoğun isteği üzerine aynı türküler defalarca çalınır (Hınçer, 1967, s. 4603).

Bu noktada bir güncelleme yapmak uygundur. Musa Süreyya Bey'den sonra Yusuf Ziya Demircioğlu müdürlük görevini 1952'ye dek sürdürmüştür. Ardından Eşref Antikacı gö- reve getirilmiştir. Bu haber, 4 Mayıs 1952 tarihli *Milliyet* gazetesi ilanında görülmektedir (Ek-1). Sabahattin Kudret Aksal, Hüseyin Medih Yeğül, Kemal Erhan, Abdurrahman Çakmak, Yavuz Olça, Hikmet Tongur, Fikret Otyam, Nedim Otyam, Belediye Konservatuvarı müdürlük görevinde bulunmuşlardır. Kurum, bu müdürlüğe bağlı olarak çalışan, Şehir Armonisi, Türk Musikisi İcra Heyeti, Folklor Tatbikat Topluluğu, Şehir Koro ve Orkestrası faaliyetleriyle İstanbul Belediyesinin sanat açısından tüm yapısını oluşturmuştur (Tongur, 1973). 1986 tarihinden itibaren İstanbul Üniversitesine bağlanan kurum kadrosundaki üyeler müdürlük yapmıştır.

Kökleri, İstanbul Belediye Konservatuvarı bünyesinde, 1943-48 yıllarına giden Türk Musikisi Nazariyatı Bölümü, içeriğindeki 'folklor' dersi itibariyle ayrıntılı yazılmalıdır. Bu yıllar arasında ilmi kurul reisliği görevinde bulunan Hüseyin Sadettin Arel'in çabala- rıyla oluşturulmuş Türk Müziği Eğitim ve Öğretimi programı bugün 2017 yılı itibariyle hala sürmektedir.

Türk Musikisi Nazariyatı Bölümünde, eğitim verilen birimin ilk hocaları, Hüseyin Sa-dettin Arel, Mesut Cemil, Laika Karabey daha sonraları, Şefik Gürmeriç, icra heyeti şefi Nevzad Atlıg, Şive Ölmez, Süheylâ Altmışdört, Melâhat Pars, Naime Batanay, Halil Be-dii Yönetken, Muazzam Sepetçioğlu, Mustafa Nâfiz Irmak ve Dürdâne Altan olarak de-vam etmiştir (Ek-2). Lakin eğitim programı kapsamında sadece ‘folklor’ içeriğinde bir ders olmuştur. Eldeki yazılı kaynaklar bu dersin sırasıyla 1948 yılı itibariyle ‘folklor musikisi’ adıyla Mesut Cemil, folklor uzmanı olarak 1959-1960 yıllarında Halil Bedii Yönetken, 1970 yılları sonrasında, eğitim kadrosundaki göreviyle Dürdane Altan ve halk müziği icra sanatçılığı görevindeki Selma Okuş tarafından verildiğini göstermektedir (Ek-3, 4a, 4b). Sözlü veriler, Türk Müziği Nazariyatı Bölümü eğitiminin İsmail Hakkı Özkan, Süheyla Altmışdört, Muazzam Sepetçioğlu, Alâeddin Aday ve Dürdane Altan himayesinde uzun süre devam ettiğini desteklemektedir. 1986 yılında kurumun İstanbul Üniversitesine bağlanması sürecinde, Geleneksel Türk müziği eğitimi, Türk Müziği Ser-tifika programı adıyla yarı zamanlı eğitimi sürdürmüştür. Bu dönemde Seha Okuş ‘folk-lor’ derslerine girmiştir. 1956 yılı gazete ilanında, “Türk Musikisi ve üslubu, folklor musikisi ve tatbikatı” cümlesiyle öğrenci alınacağı ilan edilmiştir (Ek-5). 2006 yılında Müdür Meral Yapalı’nın teşvikiyle, Türk müziği eğitimi, Öğr. Gör. Mehtap Demir tara-fından güncellenerek bir yıl hazırlık ile toplam beş yıllık eğitim programı oluşturulmuş-tur. Bu güncelleme sonucunda, ilk defa Anadolu halk müziği envanterinin kuram ve notasyonu ayrı bir ders, repertuarı ayrı bir ders olarak okutulmaya başlanmıştır. Türk müziği nazariyatı ve repertuarı dersleri sanatçı öğretim elemanı Hamdi Demircioğlu, usul dersleri Arzu Hırçın Güven, Türk Sanat Müziği Toplu Uygulama Ayşenur Özpekel, Türk Halk Müziği Repertuarı ve toplu uygulama dersleri Mehtap Demir, Türk Halk Müziği solfej dersleri Arş. Gör. Suat Karahan, repertuar dersleri ise Handan Tunca ve Gürkan Ortakale tarafından sürdürülmüştür. Değişim döneminde müfredata çalgı dersle-ri, piyano ve şan eğitimi gibi dersler eklenmişse de zamanla kadro sıkıntıları nedeniyle ders içeriği sınırlandırılmıştır. 2015 tarihinden itibaren üç yıllık bir zaman diliminde eğitim vermektedir. Bu bağlamda ‘folklor nazariyatı ve tatbikatı’ adı altındaki ders, 2006 yılı itibariyle nazari, notasyon ve repertuar olmak üzere ayrı ayrı derslere bölünmüştür.

Türk Halk Müziği İcra Geleneği

Konservatuvarda Türk Halk Müziği Topluluğu adıyla son dönemini yaşayan birim hak-kında yazmak gerekmektedir. Bu topluluğun temeli, Folklor İnceleme ve Derleme Kuru-lu, Sadi Yaver Ataman’ın girişimi ve o dönemde belediye başkanı olan Fahrettin Kerim

Gökay'ın desteği ve kabulü ile 1952'te kurulmuştur (Ataman, 2009). Birime 1951 yılında, dönemin müdürü Eşref Antikacı'nın çabalarıyla 12 kişilik bir kadro verilmesi, İstanbul Belediye Konservatuvarında ilk kez folklor çalışmalarına fiilen geçileceğinin hazırlığıdır. Bu haberi ve birimin amacını özetleyen yazıyı, Sadi Yaver Ataman *Son Havadis* gazetesinde maddeler halinde özetlemiştir (Ataman, 1964):

1-Halk melodilerini aynen alıp, asli değerleri ve vasıfları ile vermek. 2- Bünyelerinden faydalanılarak polifonik küçük hareketlerle canlandırmak. 3-Bu melodilere benzeyen melodileri yazmak. 4-Halk musikisi literatüründen –esas form olarak- faydalanmak suretiyle muntazam armoni ve konturpuan hareketli eserler yazmak. 5-Şimdiye kadar 30 kadar çeşitli bulunan halk çalgılarının, halk oyun ve danslarının, kültür canlılıklarını ifade eden görünüşleriyle, bünye ve çeşitli unsurlarını tesbit etmek (Milli bir bale hareketi canlandırmak).

Bu anlamda, Ataman, Demircioğlu'ndan kalan Darüelhan zamanındaki çalışmaların devamlılığını sürdürecektir, sadece icra olarak değil, içinde dans, tiyatro, polifonik müzik ve makam müziğinin olduğu disiplinlerarası bir folklor bölümü hayal etmiştir. 1953'te İstanbul Belediye Konservatuvarı bünyesinde Sadi Yaver Ataman tarafından Folklor İnceleme ve Derleme Kuruluna bağlı olarak yine Ataman'ın şefliğinde Folklor Tatbikat Topluluğu kurulmuştur. Bu konudaki topluluk, 1953 yılında çalışmalarına başlamıştır. Bu ilk grupta adı zikredilen müzikçiler, o yıllarda Türk Musikisi Nazariyatı Bölümünü kazanan Hasan Mutlucan, Şükran Ağırbaş (hakkında bilgi bulunmamaktadır), Harbi mahlasıyla bilinen Bünyan'lı Adnan Türközü (İstanbul Radyosundan emekli olmuştur), Ze-kai Beşgül, Mucip Arcıman'dır. Lakin aynı dönemde Ankara Radyosu, İstanbul Radyosu ve plak sektöründe de adı geçen bu müzikçilerin toplulukta kaldığına ya da bahsedilen ilk kadrolar olduğuna dair bir kanıt bulunmamıştır. Sadi Yaver Ataman'ın şefliğinde özel bir müzik grubu olarak, radyo konserleri kayıtlar ve film ve sahne konusundaki halk müziği grubu olan Memleket Havaları Ses ve Tel (Saz) Birliği üyelerinin, Belediye Konservatuvarındaki bu başlangıca güç kattıkları bilinmektedir. İnci Çayırılı'nın 1953 yılında girdiği kurumda Sadi Yaver Ataman'ın asistanı olarak çalıştığı kendi beyanında vardır (Derin, 2015).

Topluluk Adnan Ataman'ın yönetiminde önce belediye konservatuvarı sürecinde ardından İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Halk Müziği Topluluğu adıyla çalışmalarını sürdürmüştür. Yücel Paşmakçı, Hamdi Özbay ve Tuncer İnan'ın kuruma katıldığı 1961 sınavı (Ek-6), ardından 1963 (Ek-7), 1965 (Ek-8) tarihlerinde Adnan Ataman dö-

neminde çıkan gazete ilanları ile kadrolaşma ile ilgili çalışmalar ivme kazanmıştır. Belediye Konservatuarı müdürlüğünce çeşitli zamanlarda verilen gazete ilanları sanatçı alımı için açılan sınavları duyurmaktadır (Ek-9).

Burada vurgulanması gereken kurumun üniversiteye bağlandığı dönem, belediye sanatçılarının, bir konumlandırma sıkıntısı çektiği hususudur. Belediye çalışanı olarak kadroda bulunan bu müzikçilere, üniversite kuralları gereği öğretim görevlisi/üyyesi/elemanı olarak ünvan verilmesi gerekmiştir. Bu durum, 27/2/1984 tarih ve 84/7784 sayılı “Yükseköğretim Kurumlarına Bağlı Devlet Konservatuvarlarında Sanatçı Öğretim Elemanlarının Sözleşmeli Olarak Çalıştırılmasına Dair Bakanlar Kurulu Kararına istinaden düzenlenmiştir. Bu noktada diplomaları üniversite şartlarını karşılayamadığı için, bu müzikçiler bir lisans eğitim programında görev alamamışlardır. Sadece icracı olarak devam ettirdikleri mesailer zaman içerisinde kadro ve konser sayısının azalmasıyla yok olma durumundadır.

Folklor Tatbikat Topluluğu’nu, kurulduğu 1953’ten 1960 yılına kadar Sadi Yaver Ataman yönetmiştir. 1961 yılı itibariyle Folklor Tatbikat Topluluğu Şefliği’ne, Adnan Ataman atanmıştır. Yücel Paşmakçı’nın 1972 yılına dek kurumda memur kadrosuyla bulunduğu ve saz sanatçılığının yanı sıra şef yardımcısı olarak konser yönettiği bilinmektedir. Süheyla Altmışdört, Dürdane Altan (Öğrenci korosu ve sertifika programı eğitim bölümü) koronun geçiş döneminde kısa süreli olarak idaresinde bulunmuşlardır. Şef Adnan Ataman ve yardımcısı Hamdi Özbay ile birlikte İstanbul Belediye Konservatuarı Halk Müziği Kadrolu Sanatçıları 28 kişiden oluşmaktadır. Bunlar; Tuncer İnan, Şahin Gültekin, Aydan Erküvün, Güner Karabacak, Ferdi Ergüder, Ahmet Yakışan, Handan Tunca, Memduha Olgun, Zeki Adsız, Ali İhsan Yılmaz, İsmail Güzel, Ufuk Erbaş, Zafer Dalgıç, Cabir Kökten, Erdoğan Dinçer, Metin Özden, Ali Ayhan, Yıldız Yurtsever, Yavuz Durmuş, Sema Durmuş, Birsen Çakmut, Nuray Hafıftaş, Esat Kabaklı, Nursaç Turgutalp Doğanışık, Erol Köker, Fatma Çal (Ek-10).

Elde mevcut program içeriklerine ve repertuvara bakıldığında, belli bir düzene ait konserlerin başlangıcından bugünlere (2017) her daim İstanbul çevresindeki özel ve Devlet kurumlarıyla işbirliği ve destekle yürütüldüğü görülmektedir (Ek-11a ve b). Sadi Yaver Ataman’ın Türkiye Radyo ve Televizyonu İstanbul Radyosu’nda düzenli programı Memleket Havaları Ses ve Saz Birliği icracıları (Ek-12a ve b), bu birlikteliğin en güçlü örnekleridir. İstanbul Belediye Konservatuarı çatısı altındaki bu topluluk, her zaman

Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu İstanbul Radyosu ve Ankara Radyosu Türk Halk Müziği birimine sanatçı kaynağı olmuştur. Önce belediye kadrosunda bulunanlar zamanla radyoevine geçmişlerdir. Yine de iki kurum arasındaki sanatçı işbirliği hep sürmüştür. Dönemin güçlü isimleri Yücel Paşmakçı, Arif Sağ, Orhan Gencebay, Binali Selman, İnci Çayırılı, Mustafa Günaydın, Mustafa Hisarlı başta olmak üzere, bugün Türkiye'nin sanat kurumlarında hizmet vermiş birçok sanatçı bu toplulukta çalışmışlardır. Bu durum, topluluğun, üniversite çatısına geçişte de aynı şekilde sürmüştür. İmza sirküsündeki yazılı "ücretli sanatçılar", 1990 yılı sonrası topluluğa katılmışlardır (Ek-13).

Handan Tunca ile Derinlemesine Mülakat

09 Kasım 2017 tarihinde, emekli sanatçı öğretim elemanı Handan Tunca ile yapılan görüşmede, gerek İstanbul Belediye Konservatuarı bünyesindeki Folklor Tatbikat Heyeti gerekse İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarına bağlı çalışan Türk Halk Müziği Topluluğu hakkında görüşme yapılmıştır. Handan Tunca'nın hem Belediye Konservatuarı Türk Müziği Nazariyatı Bölümü öğrencisi hem de Türk Halk Müziği Topluluğu'ndan emekli olan bir sanatçı öğretim elemanı olması açısından, konumuzu aydınlatıcı bilgiler edinilmiştir.

Tunca, 1969 yılında, Münir Nurettin Selçuk, Yurdağül Eroğlu (Türk Musikisi İcra Heyeti üyesi) ve o dönem konservatuvar eğitim kadrosunda bulunan Seha Okuş aracılığı ile Konservatuvar ile tanışmış, 2 Ocak 1969 yılında Şef Adnan Ataman tarafından, Türk Halk Müziği Topluluğuna misafir olarak kabul edilmiştir. O dönem koro aynı zamanda bir okul gibidir. Şef Adnan Ataman, koroya kabul ettiği misafir icracı gençlerin, Türk Müziği Nazariyatı Bölümünde öğrenci olmalarını tasvip etmemiştir (Ek-14, 15, 16a ve 16b). Tunca bu konuyu şöyle aktarmıştır;

O dönem, Ortaklar caddesinde bulunan bahçeli bir köşk binasında, giriş katta Adnan Ataman topluluğu, orta katta Münir Nurettin Selçuk Topluluğu, üst katta da kütüphane, idari birim ve üst sınıfların kullandığı bir bölüm vardı. Burada hem icra kadroları hem de Türk müziği nazariyatı dersleri yapıyordu. Adnan Hoca benim Türk müziği derslerine gitme izin vermedi. Çünkü tavır-üslup bozulur diye istemezdi. Seha Hanım, Adnan Hocayı ikna etti. Zor oldu. Ama ben 69-70 eğitim öğretim yılı sınavlarına girerek Türk Müziği Nazariyatı Bölümünü kazandım. 1975 yılında da mezun oldum. Böylece hem öğrenci hem de Halk Müziği Topluluğu misafir icracı olarak devam ettim. Bir yıl hazırlık toplam altı yıllık bir eğitim programı mevcuttu. Program yarı zamanlı olduğu için, başka yerlerde

öğrenci olan çok sayıda arkadaşım vardı. 67 kişilik bir sınıfımız vardır. Semra..., Ulus Yeşilada, Ayşe Yeşilada, Handan Tunca, olmak üzere 4 kişi mezun olduk. Sınıf arkadaşlarım, Coşkun Sabah ve abisi Bülent Sabah, eğitimini yarıda bırakan, okula üç dört ay gelen Bülent Ersoy, Ahmet Özhan, Tanju Tunca, Habil Öndeş Şehzadebaşı Camii İmamı, Ahmet Yılmaz, Fatma Yılmaz... Tepebaşı'nda ve Osmanbey'deki çalışma yerlerinden sonra, 1969 yılında misafir olarak devam eden, Belkıs Akkale de gelmişti. Fakat kadroda, Seha Okuş, Saadet Yılmaz Bircan, Nevzat Eke, Perihan Mesudi, Kemal Koldaş (Kaşık), Durmuş Güçlü (vokal), Yaşar Anlı (Davul) vardı. Hem Radyoya hem de Belediye Konservatuarına devam edenler Mehmet Özbek, Arif Sağ, Yavuz Top, Yalçın Özsoy (Kemane), Mustafa Günaydın, Orhan Gencebay, Ümit Tokcan, Yücel Paşmakçı, Hamdi Özbay, Şahin Gültekin, Orhan Yılmaz, biz 45 kişi civarındaydık. Kalabalıktık yani... En baştan beri biz Batı müziğinden ayrıydık, onlar hep Çemberlitaş'ta ve yatılı bir bölümdü. Biz onları 1984 yılında Kadıköy'e geldiğimizde gördük. Münir Nurettin Selçuk'un korosunda da Tacettin Uygun, Rahmi Sönmezocak, Yurdağül Eroğlu, Recep Birgit, Hilmi Rit, Rıza Rit, Kasım İnaltekin, Can Leblebi vardı.

Tunca, 1975 Haziran ayında mezun olmuş, aynı yıl ekim ayında Türk Halk Müziği Topluluğu kadrosuna kabul edilmiştir. Zamanın ruhunu, Mecidiyeköy, Beşiktaş ve Kadıköy binalarında yaşayarak gözlemleyen Tunca, hocalarının disiplini ve ayrıntıcı tavırlarının en önemli eğitim olduğunu “*Bize sadece icrayı değil bir musikişinasın nasıl davranması gerektiğini de öğretiyorlardı*” cümleleriyle belirtmiştir. Koroda da Saadet Yılmaz Bircan ve Seha Okuş'un arasında oturan Tunca, iki disiplinli sesin arasında aldığı eğitimin paha biçilmez olduğunu vurgulamıştır. Tunca, İstanbul Üniversitesi'ne bağlanma döneminde hissettiği duyguları ve o zamanın ruhunu şöyle ifade etmiştir;

Kendimizi Üniversite'ye atılmış hissettik, bazı gerçekleri görmemiz lazım, yurtdışında da belediyelerin konser usüllerini gördükten sonra daha fazla üzüldük, koskoca İstanbul belediyesi 50-100 tane sanatçıya sahip çıkamadı dedi... İyi de olmadı, Konservatuarlı olarak, eğitimi seven biri olarak söylüyorum, bu yapı bizi yok etti...

Tatbikat'ın Sistemi

Konserlerin yapısı incelendiğinde, iki bölümden oluşan Türk Sanat Müziği ve Türk Halk Müziği konserlerinden oluşan karma konserler, Türk Sanat Müziği, Türk Halk Müziği ve Şehir Orkestralarının dönüşümlü konserleri ve Türk Halk Müziği grubunun mizansenli ve halk oyunu eşlikli konserleri görülmektedir (Ek-17a, b, c). Aralık 1973 tarihli gazete

haberinde “Senaryolu Türkü” vurgusuyla anlatılan çalışmalar hakkındaki Adnan Ataman'ın beyanı şöyle aktarılmıştır:

Halk müziğimizi icra ederken fırsat buldukça bu tip folklorik çalışmalar da yapıyoruz. Bu çalışmalar için Anadolu'ya yaptığım geziler, folklor neşriyatları, İhsan Hınçer'in folklor neşriyatları ve babam Sadi Yaver Ataman'ın bazı notlarından yararlanıyorum.

Bu “folklorik” vurgusuyla yapılan mizansen, kostümlerle birlikte tiyatral özellik arzeden konserlerden özellikle “Dibekbaşı” başlıklı iki bölümlü gösteri sıklıkla tekrarlanmıştır (Ek-18). Mecidiyeköy ve Beşiktaş binalarında eğitim dönemi ve 2006 yılından bu yana yürütülen etnografik bulgulardan çıkarılan sonuçlar şöyledir (Ek-19-22);

- 1) Dört metal dolabın içerisinde karton dosyalara konulmuş nota kopyaları bulunmaktadır.
- 2) Notaların büyük bir kısmı Adnan Ataman ve şef yardımcılarının el yazısıdır. Bunun dışında TRT repertuarının matbu notaları da bulunmaktadır.
- 3) Repertuar oluştururken Sadi Yaver Ataman düşüncesinin hâkimiyeti sürmektedir. Bu anlamda TRT Yurttan Sesler Korosu repertuarından farklıdır.
- 4) Tatbikatlar; nota okuyarak, nağme tekrarlayarak ve tüm program akışını aralıksız art arda icra ederek yapılmaktadır.
- 5) Konser tarihine yakın bir zamanda, misafir icracılar da provalara katılmaktadır.
- 6) Koro eserleri, kadın ve erkeklerin karşılıklı söylediği koro ve solo eserler, koro biçiminde söylenen serbest form (uzun hava) örnekleri, bir eserin 3 ya da 4 solist tarafından paylaşılarak okunması, her konserde mutlaka geniş bir saz eserleri bölümünün olması, halk edebiyatında öne çıkan mani, destan ve tekerleme gibi biçimlerin yer alması kalıplaşmış bir icra kültürünü oluşturmuştur.

Konserler, ilk yıllardan beri düzenli olarak sergilenen “müşterek konserler”, müzik türüne göre sergilenen “periyodik konserler”, özel davet konserleri, televizyon ve radyo program konserleri, özel gün ve yıl dönümlerine özgü konserler olarak eş zamanlı yürütülmüştür. Bu yüzden, bir konser sezonu içerisinde, tam düzenli ve eksiksiz takip yapıp tarihsel sıralama yapmak pek mümkün değildir. Bu yüzden, elde mevcut broşürler, kurum içi sözlü veriler, Handan Tunca ile derinlemesine mülakat ve Şenel'in yayınladığı (2009), Adnan Ataman'ın kaleminden çıkan “Bu Toprağın Sesi” hatırat kitabından çıkarılan bilgiler bir tablo halinde yazılmaya çalışılmıştır (Ek-23-35).

Tablo 1: Programlarına, Afiş ve Gazete Haberlerine Ulaşılan Konserler Listesi

SEZON	SAYI/İÇERİK/BAŞLIK	ŞEF	SOLİSTLER	TARİH-YER
1954	Müşterek Pazar Konseri Folklor Musikisi Tatbikat Topluluğu	Sadi Yaver Ataman	Otuz Kişilik Kadro	7 Mart 1954 Pazar Taksim Belediye Gazinosu
1954	Özel Konser Üstad Bestekar Sadettin Kaynak Jübilesi	Allaeddin Yavaşca, Münir Nuretin Selçuk, Hamiyet Yüceses, Sabite Tur, Ahmet Üstün, Gönül Yazar, Mualla Gökçay, Sadi Yaver yönetiminde Konservatuvur halk türkütleri		14 Ağustos 1954
1955	Müşterek Pazar Konseri Folklor Musikisi Tatbikat Topluluğu	Sadi Yaver Ataman	Kırk Kişilik Kadro	27 Şubat 1955 Pazar 25 Mart 1955 20 Nisan 1955 Şan Sineması
1956	Müşterek Pazar Konseri Folklor Musikisi Tatbikat Topluluğu	Sadi Yaver Ataman		8 Ocak 1956
1958	Memleket Oyun Havaları	Sadi Yaver Ataman		29 Ocak 1958
1959	Pazar Konserleri	Sadi Yaver Ataman		22 Şubat 1959 29 Kasım 1959 Şan Sineması
1961	Müşterek Pazar Konseri Folklor Musikisi Tatbikat Topluluğu	Keman Gürses Adnan Ataman		31 Aralık 1961 Pazar
1962–1963	Özel Konser Yahya Kemal'i Anma Konseri	Münir Nurettin Selçuk Adnan Ataman	Şahin Gültekin SehaOkuş Hasan Mutlucan Fatma Türkan	9 Ocak 1962 Şan Sineması
1963	38. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Şahin Gültekin SehaOkuş Hasan Mutlucan Fatma Türkan	19 Mayıs 1963 Pazar Şan Sineması
1963–1964	27. Müşterek Konser	Adnan Ataman	Adnan Türközü Osman Beydilli Aydan Erküvün Kemal Koldaş SehaOkuş Şahin Gültekin	12 Nisan 1964 Pazar Saat: 11:00 Şan Sineması
1964	? Müşterek Konser	Münir Nurettin Selçuk Adnan Ataman		27 Mayıs 1964 Yeni Tiyatro
1965	? Müşterek Pazar Konseri Türk Halk Müziği Konseri	Münir Nurettin Selçuk Adnan Ataman		24 Ocak 1965 Pazar Şan Sineması 26 Ocak 1965 Salı Yeni Tiyatro
1965–1966	11. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Nevzat Eke SehaOkuş Kemal Koldaş Aydan Erküvün Hasan Mutlucan	23 Kasım 1965 Salı Saat:21:00 Yeni Tiyatro
1965–1966	15. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Yücel Paşmakçı yönetiminde bağlama ekibi	Aralık 1965 Salı Saat: 21:00 Yeni Tiyatro

1965–1966	31. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Adnan Türközü Osman Beydilli Aydan Erküvün Kemal Koldaş SehaOkuş Şahin Gültekin	1. Şubat 1966 Salı Saat: 21:00 Yeni Tiyatro'da
1965–1966	42. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Hamdi Özbay Türkan Altan Hasan Mutlucan SehaOkuş Şahin Gültekin	15 Mart 1966 Salı Saat: 21:00 Yeni Tiyatro'da
1965–1966	55. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Aydan Erküvün Kemal Koldaş Fatma Türkan Hasan Mutlucan SehaOkuş Şahin Gültekin	1 Mayıs 1966 Pazar Saat: 21:00 Şan Sineması
1965–1966			Nevzat Eke Hasan Mutlucan Binali Selman	1 Karın 1966 Yeni Tiyatro
1966–1967	17. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Hasan Mutlucan Türkan Altan Kemal Koldaş SehaOkuş Şahin Gültekin	1 Ocak 1967 Pazar Saat: 21:00 Şan Sineması
1967–1967	22. Türk Halk Müziği Konseri	Yücel Paşmakçı	Ümit Tokcan Aydan Erküvün Muharrem Akkuş Ali Ekber Çiçek Cemile Cevher Çiçek	7 Şubat 1967 Salı Yeni Tiyatro
1966–1967	27. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Türkan Altan Şahin Gültekin	21 Şubat 1967 Salı Saat: 21:00 Yeni Tiyatro'da
1968	Türk Halk Müziği Topluluğu Peryodik Konseri	Adnan Ataman	Handan Tunca	5 Şubat 1968 Fatih Tiyatrosu
1968	Türk Halk Müziği Topluluğu Peryodik Konseri	Adnan Ataman	SehaOkuş Nevzat Eke Saadet Yılmaz Bircan Ömer Şan	14 Şubat 1968 Üsküdar Tiyatrosu
1967–1968	35. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Ümit Tokcan SehaOkuş Şahin Gültekin	16 Şubat 1968 Cuma Saat: 21:00 Üsküdar Tiyatrosu
1967–1968	4. Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Muharrem Akkuş Fatma Altan	23 Ekim 1968 Fatih Tiyatrosu
1968 1969	Karma Konser	Emin Ongan Adnan Ataman	İnci Çayırılı Recep Birgit Kemal Koldaş Şahin Gültekin SehaOkuş	25 Mart 1969 Salı Yeni Komedi Tiyatrosu
1968–1969	Türk Halk Musikisi	Adnan Ataman	Mehmet Özbek SehaOkuş Şahin Gültekin	24 Kasım 1969 Pazartesi Fatih Tiyatrosu

1970	Ramazan Konulu Konser	Adnan Ataman	Aydan Erkövün Kemal Koldaş SehaOkuş Hasan Mutlucan	16 Kasım 1970 Harbiye Tiyatosu
1970	Türk Halk Musikisi	Adnan Ataman	Adnan Türközü SehaOkuş Hasan Mutlucan	13 Mart 1970 Cuma Üsküdar Tiyatosu
1970	Türk Halk Müziği Konseri		Şahin Gültekin Perihan Mes'udi Aydan Erkövün	9 Mart 1970 Pazartesi Fatih Tiyatrossu
1971	Türk Musiki Nazariyatı Bölümü öğrencileri ve Türk Halk Müziği Topluluğu	Dürdane Altan	Dekor: İncila Yar Mzansen: Dürdane Altan Reji: Cemal Can Bıçakçı	23 Mart 1971 Salı Kadıköy Halk Eğitim Merkezi
1971	Türk Halk Musikisi	Adnan Ataman	Handan Saraç Ersan Yerkazan Saadet Yılmaz MükerrerKemertaş	26 Nisan 1971 Pazartesi Harbiye Şehir Tiyatrosu
1971	Türk Kültür Folklor Turizm Derneği Etkinlikleri	Adnan Ataman		30 Ekim 1971
1972	84. Türk Halk Musikisi		Turan Engin	10 Ocak 1972 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1972	88. Türk Halk Musikisi	Yücel Paşmakçı	Memduha Olgun Ersan Yekazan SehaOkuş Şahin Gültekin	20 Mart 1972 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1973	Türk Halk Musikisi İcra Heyeti	Adnan Ataman	Hamdi Özbay Güner Karabacak	30 Kasım 1973 Üsküdar Tiyatrosu
1973	Türk Halk Musikisi İcra Heyeti	Adnan Ataman	Hamdi Özbay Güner Karabacak	2 Aralık 1973 Şan Tiyatrosu
1973	100. Türk Halk Musikisi	Adnan Ataman	Şahin Gültekin Güner Karabacak	21 Aralık 1973 Üsküdar Tiyatrosu
1974	Koroğlu ve Kahramanlık Türküleri	Dürdane Altan	18 kız 18 erkek öğrenci ile okul konseri	13 Mayıs 1974 Şan Sineması
1974	Bahar Konseri	Adnan Ataman	Kelmal Koldaş Memduha Olgun Cabr Kökten	28 Nisan 1974 Şan Sineması
1974	Televizyon Programı	Adnan Ataman		Mart 1974
1975	Televizyon Programı	Adnan Ataman		6 Şubat 1975 15 Mayıs 1975
1975	Belediye Konservatuvarı Türk Halk Müziği Bölümü	Hamdi Özbay	Ferdi Ergüder Durmuş Güçlü Aydan Erkövün	21 Şubat 1975 Şan Tiyatrosu
1975	Öğrenci orkestrası Yıl Sonu Konseri	Fikret Otyam	Netim Otyam Beş düzenlemesinin seslendirilmesi	9 Mayıs 1975 Şan Tiyatrosu
1976	131. Konser Adnan Türközü Veda Konseri			
1976	Kurum Dışı Konserleri Güzel Sanatlar Akademisi Muharipler Cemiyeti	Adnan Ataman Hamdi Özbay		4 Mayıs 1976 22 Mayıs 1976

1976	Uluslar arası 4. İstanbul Festivali	Adnan Ataman Hamdi Özbay	Dibekbaşı müzikli oyun	26 Haziran 1967 Yedikule 27 Haziran 1976 Gülhane Parkı 30 Haziran 1976 Rumelihisarı
1976	Halk Musikisi Konseri	Adnan Ataman	SehaOkuş Zeki Adsız	31 Ekim 1976 Harbiye Tiyatrosu
1977	Türk Halk Musikisi	Adnan Ataman	Tuncer İnan Zeki Adsız Memduah Olgun	29 Ocak 1977 Pazar Harbiye Tiyatrosu
1977	141. Türk Halk Müziği Konseri	Hamdi Özbay	Ali Ekber Çiçek	22 Şubat 1977 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1977	Halk Ozanlarımızın Deyişleri Üzerine Yakılmış Ezgiler	Adnan Ataman	Adnan Türközü Hasan Mutlucan	22 Mart 1977 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1977	Anneler Günü Nedeniyle		Konuk Sanatçılar Arif Sağ Yavuz Top	8 Mayıs 1977 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1977	Gülhane Halk Konserleri			Haziran ayı süresince Cumartesi Pazar
1977	153. Türk Halk Müziği Yeni Sezon Konseri	Adnan Ataman		26 Ekim 1977 Kadıköy Şehir Tiyatrosu
1978	Lale Bayramı Konserleri	Hamdi Özbay	Handan Tunca Güner Karabacak Meral Atakök Sema Durmuş	19 Mart 1978 Harbiye Şehir Tiyatrosu 18 Nisan 1978 30 Nisan 1978 22 Nisan 1978 Emirgan Korusu- Gülhane Pakı
1978	Muharip Gaziler Cemiyeti Konseri	Adnan Ataman		28 Haziran 1978 Harbiye Ordu Evi
1979	Pazar Konserleri	Adnan Ataman	Ümit Tokcan	4 Mart 1979 Harbiye
1979	Aşık Veysel'i Anma Konseri	Adnan Ataman		18 Mart 1979 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1979	Pazar Konserleri	Adnan Ataman Tuncer İnan Yönetiminde Bağlama Takımı		21 Ocak 1979 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1979	177. Türk Halk Müziği Konseri	Hamdi Özbay	Neriman Altındağ Tüfekçi	15 Nisan 1979 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1979	Akıl Hastalarına Koro ve Solo Türküler	Tuncer İnan		9 Ağustos 1979 Bakırköy Ruh ve Sinir Hastanesi
1979	Darülaceze Moral Konseri	Hamdi Özbay		16 Ağustos 1979
1979	İstanbul'un Kurtuluşu	Adnan Ataman		6 Ekim 1979
1979	Dünya Çocuk Yılı Özel Konseri	Adnan Ataman		30 Aralık 1979 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1979	İstanbul Televizyonu	Adnan Ataman		23 Şubat 1979
1979	İstanbul Festivali	Adnan Ataman		24 Haziran 1979 Gülhane

1980	Türk Tıp Haftası Özel Konseri	Adnan Ataman	Yıldız Yurtsever Cabir Kökten Aydan Erküvün Ufuk Erbaş Cabir Kökten	17 Mart 1980 Zeynep Kamil Kültür Salonu
1980	Pazar Konserleri Karma	Muzaffer Birtan Adnan Ataman		23 Mart 1980 Muhsin Ertuğrul Sahnesi
1980	Enez Balık Festivali Tekirdağ Kiraz Festivali	Adnan Ataman		14 Haziran 1980 Çanakkale- Tekirdağ
1980	Pazar Konserleri Karma	Muzaffer Birtan Adnan Ataman		11 Mayıs 1980 Muhsin Ertuğrul Sahnesi
1980	Kırklareli Vize 1. İhlamur Festivali	Adnan Ataman		20 Haziran 1980 Vize
1980	Türk Halk Müziği Solo Konseri	Adnan Ataman	Memduha Olgun	6 Aralık 1980
1980	Pazar Konseri Türk Halk Müziği	Adnan Ataman	Arif Sağ	7 Aralık 1980 Harbiye Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu
1980	Gülhane Parkı Konserleri	Adnan Ataman		30 Haziran 1980 6- 13-20 Temmuz 1980 10-17 Ağustos 1980 Gülhane Parkı
1981	Pazar Konseri Türk Halk Müziği	Adnan Ataman	Cemile Cevher	1 Şubat 1981 Harbiye Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu
1981	Türk Silahlı Kuvvetler Daveti	Adnan Ataman		25 Nisan 1981 Kalender Ordu Evi
1981	Kenan Everen Daveti	Adnan Ataman		14 Mayıs 1981 Kalender Ordu Evi
1981	9. Uluslararası İstanbul Festivali		Güner Karabacak Kemal Koldaş	23 Haziran 1981 29 Haziran 1981 Atatürk Kültür Mekezi
1981	Karma Konserler	Muzaffer Birtan Adnan Ataman		27 Eylül 1981 6 Ekim 1981 15 Kasım 1981
1981	Türk Halk Müziği Konseri Halıcioğlu Askeri Personel Okulu Konseri	Adnan Ataman	Şahin Gültekin Zafer Dalgıç	26 Ekim 1981 20 Kasım 1981
1981			Ferdi Ergüder Aydan Erküvün	7 Aralık 1981
1981	İstanbul Televizyonu	Adnan Ataman	Turnalar üzerine Solo ve Koro havalalar	27 Ekim 1981
1981	Atatürk'ün Doğumunun 100. Yıldönümü	Yıldız Kenter Önder Bali Muzaffer Birtan Adnan Ataman		28 Aralık 1981 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1982	İstanbul Televizyonu			31 Ocak 1982
1982	Karma Konserler	Muzaffer Birtan Adnan Ataman	Cemile Cevher	1 Şubat 1982 12 Mart 1982 12 Nisan 1982 29 Haziran 1982 18 Aralık 1982 Muhsin Ertuğrul Sahnesi

1982	Atatürk'ü Anma Karma Programı	Nedim Otyam Önder Bali Rıza Rit Adnan Ataman		10 Kasım 1982
1983	Askeri Okul Konseri	Adnan Ataman	Yıldız Yurtsever Kemal Koldaş	6 Ocak 1983 Kuzuncuk Deniz Astsubay Okulu
1983	Pazar Karma Konserleri MEV Yararına Müzikli oyun Kalender Ordu Evi Tekirdağ Kiraz Festivali	Rıza Rit Adnan Ataman		9 Ocak 1983 Mart 1983 11 Nisan 1983 17 Mayıs 1983 29 Mayıs 1983 11 Haziran 1983
1983	Cumhuriyetin ve Belediye Konservatuvarının 60. Yıl Şöleni	Zehra Tarım-Cem Ertekin Rıza Rit Önder Bali Adnan Ataman		24 Ekim 1983 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1983	Atatürk'ü Anma Konseri	Adnan Ataman		10 Kasım 1983
1984	Folklorumuza iz bırakan Katamonu'lu üç usta	Adnan Ataman		21 Şubat 1984 Harbiye Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu
1984	Karamürsel Denzi Komutanlığı Özel Konseri	Adnan Ataman		15 Mart 1984 Karamürsel
1984	Sadi Yaver Ataman 65. Yıl Jübile Konseri	Sadi Yaver Ataman		19 Ocak 1984 Atatürk Kültür Merkezi
1984	1983-84 Sezonu Final Karma Konseri	Önder Bali Rıza Rit Adnan Ataman		20 Mart 1984 Harbiye Tiyatrosu
1984	Belediye Konservatuvarının Kuruluşunun 60. Yılı	Rıza Rit Adnan Ataman		11 Aralık 1984 Maçka Maden Fakültesi
1985	Türk Halk Müziği Konseri	Adnan Ataman	Bedia Akartürk	21 Ocak 1985 Harbiye Şehir Tiyatrosu
1985	TRT İstanbul Televizyonu	Adnan Ataman	Dibekbaşı Seyirlik Oyunu	TRT
1986	Tunus Kartaca Festival Turnesi			6-9 Temmuz
1986	Üniversite Eğitim Öğretim Açılış Konseri	Tuncer Özcan Ertuğrul Çayıroğlu Rıza Rit Adnan Ataman		19 Kasım 1986 İ.Ü. Fen Fakültesi Konferans Salonu

1986–1995	Peryodik Konserler Üniversite Görevleri	Bu Konserler İstanbul Üniversitesi bünyesinde bulunan, Edebiyat- Fen Fakültesi Konser Salonu, Öğrenci Kültür Merkezi, Baltalimanı Tesislerinde gerçekleştirilmiştir Bu konudaki ayrıntılı hatıra için bkz: Ataman, 2009).		1 Nisan 1987 31 Aralık 1987 13 Ocak 1988 10 Şubat 1988 6 Mart 1988 9 Mart 1988 20 Mart 1988 8 Nisan 1988 13 Nisan 1988 22 Mart 1989 8 Mart 1990 12 Nisan 1990 17 Mayıs 1990 25 Mayıs 1990 3 Ocak 1991 18 Mart 1992 1 Nisan 1992 15 Nisan 1992 29 Nisan 1992 13 Mayıs 1992 27 Mayıs 1992 12 Kasım 1992 3 Aralık 1992 24 Aralık 1992 4 Mart 1993 4 Şubat 1993 4 Mart 1993 8 Nisan 1993 6 Mayıs 1993 14 Şubat 1994 7 Mart 1994 28 Mart 1994 18 Nisan 1994 30 Mart 1995 6 Nisan 1995
1986	Halk Musikisi Konseri		Ufuk Erbaş	Harbiye Şehir Tiyatrosu
1987				1 Nisan 1987
1987	Uluslar arası Dünya Müzikleri Festival turnesi Fransa- Almanya	Adnan Ataman	1 ses kaydı 8 Konser	13-20 Mart 1987 Paris Belediyesi Daveti
1988	Deniz Harp Okulu Daveti			24 Şubat 1988 Beylerbeyi Deniz Astsubay Orduevi
1988	Hava Harp Okulu Daveti			8 Nisan 1988 7-13 Kasım 1988 Hava Harp Okulu
1988	Lepra Hastanesi Konseri			30 Aralık 1988 Çapa- İstanbul
1989	Yaz Şenliği			21 Haziran 1989 Kadıköy Belediyesi
1989	Deniz Astsubay Okulu Konseri			11 Ocak 1989 10 Ekim 1989 Beylerbeyi
1989	Hava Harp Okulu Daveti			28 Şubat 1989 Hava Harp Okulu

1990	Darülelhan'dan Günümeze Türk Kültürüne Hizmet Vakfı İ.B.Konservatuvarı mensupları derneği	Sadi Yaver Ataman	Tuncer İnan Adnan Ataman Yücel Paşmakçı Hamd Özbay	13 Mayıs 1990 Pazar Atatürk Kültür Merkezi
1990	Polis Emeklileri Dernek Daveti			28 Şubat 1990 İstanbul Polis Emeklileri Derneği
1990	Deniz Lisesi Konseri			25 Mayıs 1990 Heybeliada
1990	Uludağ Üniversitesi Konseri			28 Aralık 1990 Bursa
1993	Vefalılar Derneği Daveti			6 Mayıs 1993 Vefa Lisesi
1994	Özel Konser			20 Şubat 1994 Adile Sultan Kasrı
1994	Vefalılar Derneği Konseri			12 Mayıs 1994 Vefa Lisesi
1994	Özel Konser			Haziran 1994 Halkalı Ziraat Okulu
1994	Hollanda Turnesi			Kasım 1994
1994	Öğretmenler Günü Konseri			24 Kasım 1994 Validebağ Öğretmenevi
1994	Heybeliada Deniz Lisesi Öğrencilerine			24 Aralık 1994 Heybeliada
1995	Sadi Yaver Ataman Anma Konseri			2-4 Haziran 1995 Safranbolu
1995	Marmara Üniversitesi Diploma Töreni			26 Haziran 1995
1995	Darülelhan'da Bugüne Musikimiz			13 Kasım 1995 Boğazici Üniversitesi
1995	Hollanda'da İstanbul Yılı			
1997	Yorgansız Hakkı Çavuş 100 Yaşında	Adnan Ataman		13 Ocak 1997 Cemal Reşit Rey Salonu
1999	Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun 76. yılı kutlama etkinlikleri	Levent Altındağ	Çok Sesli Hale Getirilmiş Halk Türküleri	2 Aralık 1999 İ.Ü. Fen Fakültesi Konferans Salonu
2002	Amasya Atatürk Günleri			7 Haziran 2002
2004	4. Sadi Yaver Ataman Anma Günleri			21 Eylül 2004 Safranbolu
2005	Türk Halk Müziği Konseri			10 Mart 2005 Alzheimer Vakfı
2005	İ.T.D. Etkinliği Türk Halk Müziği Konseri			8 Eylül 2005 Eminönü
2005	Darü'l Elhan'dan İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'na" adlı Konser ve Gösteri			11 Aralık 2005 Cemal Reşit Rey Konser Salonu

2006 (Ek)	Sadi Yaver Ataman 100 100 yaşında	Adnan Ataman Yücel Paşmakçı Esat Kabaklı	İ.Ü Devlet Konservatuarı Halk Müziği Topluluğu Emekli Sanatçılar, TRT İstanbul Radyosu ve İTÜ TMDK Sanatçıları işbirliğiyle	25 Aralık 2006 Atatürk Kültür Merkezi Büyük Salon
2009	Adnan Ataman'a Saygı Gecesi	Şef Esat Kabaklı Düzenleyen Süleyman Şenel		6 Haziran 2009 Cemal Reşit Rey Konser Salonu
2012	Darül-Elhan'dan 2012'ye	Esat Kabaklı	Türkiye'nin en köklü sanat kuruluşlarından olan İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı'nın üniversite bünyesine katılımının 25. yılı nedeniyle düzenlenen özel konser	Cemal Reşit Rey Konser Salonu

Sonuç

Sadi Yaver Ataman'ın öncülüğünde İstanbul Belediyesine bağlı Konservatuar'ın birimi olarak uygulama amaçlı kurulan Folklor Tatbikat Topluluğu, kadrolaşma ve o dönemin şartlarından dolayı güçlü bir başlangıç yapamasa da zaman içerisinde İstanbul çevresindeki halk müziği iletişim ağının merkezinde olmuştur. Zira hem üyelerinin döneminin önde gelen isimleri olması hem de kurumlararası işbirliğine önem veren anlayışın varlığı, birimin kişiler ekseninde varlık göstermesinin sebebidir. Bu birimin fikirsel duruşu, dönemin kültür sanat yapılanması içerisinde milli birlik ruhunu folklor üzerinden kurgulayan tarafta olmuştur. Bunun yanı sıra, belediye gibi, kültür ve sanatın birincil olmadığı, çok dinamik ve değişken bir kurumsal yapının içerisinde olmasının sıkıntılarını çekmiş bir tatbikat birimi olduğu açıktır.

1950'li yıllardan bugüne gerek belediye gerekse üniversite çatısı altında, eğitim öğretim modülünde Türk Halk Müziği, başlangıçta "folklor" adı altında kısıtlı ders yükü olarak işlenmeye başlamış, zamanla sertifika programı içerisinde kuram ve notasyonun öğretildiği bir konuma gelmiştir. İ.Ü. Devlet Konservatuarı'nın lisans programlarında 2015 yılı itibariyle Anadolu Halk Müziği Kuram, Notasyon, Repertuar, Darülelhan Derleme Defterleri repertuarı gibi derslerle okutulmaktadır.

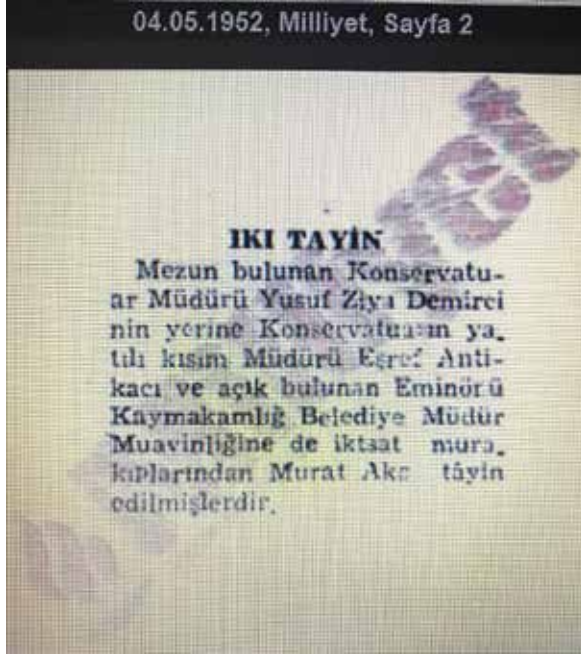
Yapısal problemler ve kadro uyumsuzluğu nedeniyle yok olmakta olan Türk Halk Müziği Topluluğu, haftada üç gün, konservatuarın Kadıköy binasında elde mevcut saz ve ses icracılarıyla, üniversitenin görevlendireceği herhangi bir konser etkinliği için periyodik

repertuar provalarını sürdürmektedir. Bu çalışmalara, 2000'li yıllarda Müzikoloji Bölümü, Geleneksel ve Modal Müzikler Anabilim Dalı'nda kadrolu öğretim görevlisi Arif Yanmaz ve araştırma görevlileri Suat Karahan ile Gürkan Ortakale bağlama icralarıyla eşlik etmektedir. Bu bağlamda belirtmekte fayda vardır, İstanbul Üniversitesi'nin konservatuvar birimindeki akademik kadrolar, icra geleneğinin devam ettirilmesi için bir çözüm olarak görülse de başarılı olamamıştır. 2017 tarihi itibarıyla, ilgili Türk Halk Müziği Topluluğunun kendi kadrosunda saz sanatçısı yoktur. Şubat 2018 itibarı ile ses sanatçılarından Esat Kabaklı emekli olmuş, Fatoş Çal, Birsen Gecikli (Çakmut) ve Sema Durmuş ise emeklilik zamanını bekleyen ses sanatçılarıdır.

Kaynakça

- Ali Suad. (1929). İstanbul Konservatuvarı'nın yıllık konseri. *İstanbul Şehremaneti Mecmuası*, 57, 303–310.
- Ataman, A. (2009). *Bu toprağın sesi Halk musikimiz*. İstanbul: Türk Edebiyat Vakfı Yayınları.
- Ataman, S. Y. (1964, 5 Kasım). Düşünürler ne diyor? Fikir meydanı: Radyoda halk musikisi. *Son Havadis*, s. 2.
- Denlisu, İ. (1950, 28 Mayıs). Konservatuvarın üvey evlatları. *Milliyet*, s. 2.
- Derin, M. (2015). *Müziğin güzel günlerine yolculuk: İnci Çayırılı'nın anıları*. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Hınçer, İ. (1967). Yusuf Ziya Demircioğlu. *Türk Folklor Araştırmaları*, 11(221), 4603–4605.
- İstanbul Belediye Mecmuası*. (1933). Hars ve terbiye işleri: Konservatuvar. 109–110, 67.
- Özcan, N. (1995). Dârülelhan. *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi* içinde (C. 8, s. 518–520). İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi.
- Rey, C. R. (1973). Konservatuvar hatıralarım. *Orkestra Aylık Müzik Dergisi*, Kuruluşunun Ellinci Yılında İstanbul Belediye Konservatuvarı (Özel Sayı), 11(112), 4–6.
- Say, A. (2005). İstanbul Belediye Konservatuvarı. *Müzik Ansiklopedisi* içinde (C. 2, s. 146–147). Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Tongur, H. (1969). Darülbeydi'den Konservatuvar'a. *Orkestra Aylık Müzik Dergisi*, 7(76), 9–14.
- Tongur, H. (1973). Belediye konservatuvarında müdürler. *Kuruluşunun Ellinci Yılında İstanbul Belediye Konservatuvarı* (Özel Sayı): *Orkestra Aylık Müzik Dergisi*, 11(112), 66–73.

EKLER

Ek-1: Konservatuvar Müdür Değişimi Haberi (*Milliyet*, 4 Mayıs 1952)

Ek-2: Konservatuvar Türk Müziği Nazariyatı Eğitim Kadrosu, 1960

Ek-3: Konservatuvar 'Folklor Musikisi' Öğretmeni Mes'ut Cemil, (*Milliyet*, 29 Nisan 1952)

Ek-4: Konservatuvar 'Folklor Musikisi' Öğretmeni Dürdane Altan

25.08.1956; Milliyet, Sayfa 3

**Istanbul Belediye Konservatuvarı
Müdürlüğünden**

YENİ TALEBE KAYDI

Gündüzlü kısım Yatılı kısım (Yalnız erkeklerle)

Hazırlık, İlk, Orta, Yükseköğretim

Bütün müzik nazariyatı kompozisyon topluluk idaresi Türk Musikisi nazariyatı ve şalûbu folklor musikisi ve tatbikatı piano harp, çan (Konser mugannılığı ve opera bölümü) keman viola, violonsel, kontrabas, flüt, obua, korn, saksofon, fagot, korno, althorn, trompet, bğ, tranbon, bariton, ofonyon, tuba, bas, timpani, bateri tiyatro bale için esas ve yardımcı bütün dersler.

Müracaat müddeti: Gündüzlü kısım için 30 Eylül 1956 akşamına yatılı kısım için 14/9/56 akşamına kadar.

Kabul imtihanları: Gündüzlü kısım için 1, 2, 3, 4, 5/Ekim/56 Yatılı kısım ve) Nefes sazları için) 17/Eylül/1956

Faaliyet matûmat için talebe işleri sefligine müracaat edilmelidir. (11546)

Ek-5: Konservatuvar Öğrenci Alım İlanı, (Milliyet, 25 Ağustos 1956)

gazetears.vi.milliyet.com.tr/Ara.aspx?araKelime=belediye konservatuvarı

14.10.1961, Milliyet, Sayfa 6

**BELEDİYE KONSERVATUARI
MÜDÜRLÜĞÜNDEN**

Folklor tatbikat topluluğuna saz sanatçıları alınacaktır. Açılacak imtihana girmek isteyenlerin 20 Ekim 1961 gününe kadar Müdürlüğe müracaatları.

(BASIN 8474) 5307

Ek-6: Konservatuvar Saz Sanatkarı Alım İlanı, (Milliyet, 14 Ekim 1961)

Ek-7: Konservatuvar Ses Sanatkârı Alım İlanı, (Milliyet, 17 Ağustos 1963)

Ek-8: Konservatuvar Ses ve Saz Sanatkârı Alım İlanı (Milliyet, 4 Eylül 1965)

Ek-9: Konservatuvar Ses ve Saz Sanatkarı Alım İlanı (*Milliyet*, 7 Şubat 1969)

Ek-10: Konservatuvar Türk Halk Müziği Sanatçıları

Ek-11a: “Adnan Ataman’a Saygı Konseri” (6 Haziran 2009)
Belediye Konservatuvarı Kökenli Türk Halk Müziği Sanatçıları

Ek-11b: Şef Sadi Yaver Ataman ve Belediye Konservatuvarı Kökenli
Türk Halk Müziği Sanatçıları, 1990 (Atatürk Kültür Merkezi)

Memleket Havaları Ses ve Saz Birliği... Yöneten: Sadi Yaver Ataman (İstanbul, 1951).

Memleket Havaları Ses ve Saz Birliği... Şef: Sadi Yaver Ataman; Soldan ön sıra sanatçılar: Feridun Kuşkaya, Adnan Ataman, Yeşar Aikar, Malatyalı Fahri Kayahan, Alaeddin Palandöken; Arka Sıra sanatçılar: ?, ?, Şukran Ağırbaş, ?, ?, Sadi Yaver Ataman, Fatma Türkân [Yamacı], ?, ?, Mualla Eri Masume Ufuk, Sulhiye Kuşkaya, ?

Ek-12a: Sadi Yaver Ataman'ın TRT İstanbul Radyosu'nda düzenli programı Memleket Havaları Ses ve Saz Birliği İcracıları (1951)

Ek-12b: Sadi Yaver Ataman'ın Memleket Havaları Ses ve Saz Birliği İcracıları

İ.Ü.D.Konservatuarı T.H.M. Topluluğu Ücretli Sanatçılar Listesi						
Adı Soyadı	Sabah	Öğle	Adı Soyadı	Sabah	Öğle	
	Tarih / 199			Tarih / 199		
1	Tuncer İnan		19	Tuncay Tokcan		
2	Şahin Gültekin		20	Arif Yanmaz		
3	A.Turan Şan		21	Seçkin Tutus		
4	Esat Kabaklı		22	Celal Bakar		
5	Erol Köker		23	Elmas Erdoğan		
6	Fiğen Doğru		24	Erdiñç Kadıođlu		
7	Zeynep Cüstan		25	Şafak Gürler		
8	Sevgi Kaya		26			
9	Gülseren Tatlıpınar		27			
10	Melida Kurt		28			
11	Ekren Ataer		29			
12	Olçay Yıldırım					
13	Kudret Dađlı					
14	Cengiz Özkan					
15	Cihan Yurtçu					
16	Melih Dıysulu					
17	Yusuf Sorgun					
18	Naci Düzel					
İ.Ü.D.K.T.H.M.Top.Şef Müa.			İ.Ü.D.K.T.H.M.Top.Şefi Adnan ATAMAN			

Ek-13: İ.Ü. Devlet Konservatuarı Türk Halk Müziği Topluluğu:
1990 Yılı Sonrası Topluluğa Katılan Ücretli Sanatçılar Listesi

Ek-14: Belediye Konservatuvarı Öğretmenleri Naime Batanay, Dürdane Altan, Münir Nurettin Selçuk, İsmail Hakkı Özkan (Soldan ayakta üçüncüden itibaren) ve Öğrencileri (Önde oturanlar), 27 Mayıs 1975

Ek-15: Ney Fikret Bertuğ, Solist Handan Tunca (ayakta)

16a: (Soldan saęa) Yavuz Top, Handan Tunca, Mehmet zbek, Güner Karabacak, Arif Sağ (oturan)

16b: Orhan Gencebay ve Handan Tunca

Ek-17a: Konservatuvar Türk Halk Müziği Topluluğu'nun Mizansenli ve Halk Oyunu Eşlikli Konserleri

Ek-17b: Konservatuvar Türk Halk Müziği Topluluğu'nun Mizansenli ve Halk Oyunu Eşlikli Konserleri

Ek-17c: Konservatuvar Türk Halk Müziği Topluluğu'nun Mizansenli ve Halk Oyunu Eşlikli Konserleri

Ek-18: "Dibekbaşı" (Dekorlu ve Mizansenli Konser): Saadet Yılmaz Bircan

Ek-19: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Etkinlikleri

Ek-20: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Etkinlikleri

Tarih: 3 Aralık 2010, Cuma

Yer: İstanbul Üniversitesi
Rektörlük Binası Mavi Salon

Saat: 18:00

Ülkemizde Halk Müziği araştırmaları ve yorumculuğu alanında önemli bir yere sahip olan İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuarı Halk Müziği Topluluğu, bu konserde Şef Esat KABAKLI yönetiminde, farklı yörelerin ezgilerini içeren geniş bir repertuvarla izleyenlerin karşısında olacak.

Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü

Ek-21: İ.Ü. Devlet Konservatuarı Türk Halk Müziği Topluluğu Etkinlikleri

Ek-22: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Etkinlikleri
(İ.Ü. Akademik Açılış Konseri, 2013)

Ek-23: Belediye Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu, Solist Tülin Yakarçelik,
Şef Adnan Ataman, 1963 (Yeni Tiyatro)

Ek-24: Belediye Konservatuarı Türk Halk Müziği Topluluğu, Şef Adnan Ataman, (Fransa Konseri)

Ek-25: Belediye Konservatuarı Türk Halk Müziği Topluluğu, Şef Sadi Yaver Ataman, 1971 (Yeni Komedi Tiyatrosu)

Ek-26: Belediye Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu, Şef Adnan Ataman ve Hamdi Özbay, 26-30 Haziran 1976 (26. İstanbul Festivali)

Ek-27: Belediye Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu, 1976 (27. İstanbul Festivali)

Ek-27: Belediye Konservatuarı Türk Sanat Müziği Topluluğu Konser Duyurusu, (Milliyet, 29 Ekim 1953)

Ek-28: Belediye Konservatuarı Türk Halk Müziği Topluluğu Koristleri, 1970'ler

Ek-30: Belediye Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu, Şef Sadi Yaver Ataman, 1971 (Yeni Komedi Tiyatrosu)

Ek-31: Belediye Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Konseri (Gülhane Parkı)

Ek-32: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Konseri, 3 Aralık 1992

Ek-33: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Konseri, 13 Mayıs 1992

Ek-34: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Konseri, 12 Kasım 1992

Ek-35: İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Türk Halk Müziği Topluluğu Konseri, 27 Mayıs 1992